

Mimořádné vydání s poezií vzešlou z festivalu,
s pomocí Thomase Tallise.

Jaroslav Pavelka

Uvedl svůj opus rozbořením rytmických problémů (nepřizvučných začátků, korun) a pak připojil dvě verze, jedna je rytmu věrnější:

To není fér
to není fér
ta písnička
teče jak tér
tam není švih
tam není nic
běžte s ní do do do prčic

Druhá verze je dokonalým limerickem

Kdysi a kdesi ptali se
Jistýho Toma Tallise
Proč nemá rytmus
Proč nemá rým
A on jim řekl: nepovím

Jarka Knížková

Vzorně vypracovaný rukopis na zeleném papíře, i s notací, nadpisem a dvojčárou na konci.

Když už jsem k této rapsodii zapomněla melodii
Tyto snahy mé nevinné Tallis mi snad promine ..
Vždyť i ve stáří jsem tvor hravý Zpívání mě stále baví
Ať si se mnou tenhle můj hec zpívá celý Liberec

Jaromír

Čtyřverší načrtnuté na okraj prvního čásla Občasníku, čím se zdvojnásobila hodnota tohoto artefaktu.

Vím, hudba mocné kouzlo má
Tím mnohé lidi spoutává
Kéž hudbou spoutaných je víc
Zázrak ten rozjasní nám líc!

Anonym tužkou tiskace

Na zadní straně papíru s informacemi o aletiérech. Autor svůj vtip vyšvihl rovnou, s jedinou opravou v posledním řádku.

Ted' další nám tu sloka zní
Však bohužel - je poslední
Pan Tallis, jak to vypadá
Už pro nás nic neskládá

Zpěv večerní

Líba Semecká

Rukopis s viditelnou snahou o čitelnost, pečlivě ale velkoryse načrtnuté řádky, po obou stranách papíru. Jediný skutečně duchovní text, s pěknou vtipnou pointou.

Ty, Bože bdíš když já jdu spát
Do rukou Tvých chci své sny dát
Jen prosbu mám střez spánek můj
a po nocích mne opatruj
Snad odpouštíš Ty i Tvůj syn
Pár hříchů mých
I lehkých vin
Mlůže se zdát
Že jich je dost
Jenom když spím
Jsem hříchů prost

Anonym perem na malém ale linkovaném papírku

Z těchto řádků vane lehký ohlas Shakespearových sonetů

Z těch krásných chvíl

Co končí nám

A z tváří, které léta znám

Mám lék, mám náplast, vzácný štít

Vzdor dnům, kdy s vámi nesmím být

Petr Dyrč

Tohle skoro nepotřebuje komentář, cosi mezi Plíhalem a Brikciem.

Spousta hudby, spousta tance,

to je vaše velká šance.

Spakujte si svoje rance,

dnes vás čeká renesance.

Nemnohého chlapce, děvů

láká spíše spousta řevů.

Tobě stačí zkvasit révu,

abys navždy propad' zpěvu.

Kouká-li ti zloba z očí,

stýkáš-li se se svoločí,

nech, ať hudba k tobě vkročí,

neb kdo zpívá, neútočí.

Tomáš Tallis svoje noty

nikdy nepsal do foroty.

Komponoval hlavně pro ty,

kdož jej zvedli ze dřímoty.

Vesele tvé srdce skáče,
když zanecháš svého pláče,
zpěvem svým vzbud' všechny
spáče
a vydej se pro lahváče.

Necht' tvé tóny rozeznějí,
duše všech, co si to přejí,
z rybníků i ze závějí
sbory lidských trubek pějí.

Něco chybí tomu tvému
zpěvu zvláště lahodnému.
Neuvěříš zpěvu svému,
nezdoláš-li svoji trému.

Pokud je ti hudba svatá,
vyraž tam, kam každý chvátá!
Nečeká tě žádná ztráta,
když se vydáš na Candáta!

Liberecké pivní šenky
plní lépe divoženky,
jejich pestré podobenky
lepší chlapani na nástěnky.

Když zábava pro spodinu
znelíbí se Hospodinu,
aspoň krátkou půlhodinu
vzpomeň sobě na rodinu.

Máš-li svého bytí dosti,
ubírej se do věčnosti,
kde už zbývá kromě kostí
jen Hosana na Výsosti...
